

trædelse. Justitsministeriet er enig i, at denne overtrædelse ligeledes bør være omfattet af klippekortsystemet af hensyn til disse passagerers sikkerhed.

Justitsministeriet finder herudover, at promillekørsel med en alkoholkoncentration i blodet under 0,80 promille, der efter de gældende regler alene vil medføre bødestraf, bør være omfattet af klippekortsystemet.

Justitsministeriet er opmærksom på, at et udvalg (Udvalget om sanktionsfastsættelse i sager om spiritus- og promillekørsel mv.) for øjeblikket er i færd med en gennemgribende revision af sanktionssystemet i spiritus- og promillesager. Udvalget har blandt andet til opgave at komme med forslag til en forenkling og skærpelse af de gældende regler og praksis vedrørende spiritus- og promillekørsel samt kørsel i frakendelsestiden.

Justitsministeriet finder det imidlertid nødvendigt på nuværende tidspunkt at medtage regler om promillekørsel i intervallet 0,51-0,80 i klippekortsystemet henset til karakteren af de forseelser, der i øvrigt foreslås omfattet af ordningen. Det bemærkes, at der ikke herved er taget stilling til, på hvilket niveau den fremtidige sanktion for promillekørsel i det pågældende interval bør være, idet dette bør fastlægges i lyset af de anbefalinger, som udvalget fremkommer med efter en samlet gennemgang af regler og praksis om sanktionsfastsættelse i sager om spiritus- og promillekørsel.

2.2.2. *Antallet af forseelser og den tidsmæssige periode*

2.2.2.1. *Arbejdsgruppens anbefaling*

Arbejdsgruppen anbefaler, at tre forseelser bør udløse en betinget frakendelse. Arbejdsgruppen har i den forbindelse lagt vægt på, at et klippekortsystem for at få den ønskede præventive effekt bør bygge på et realistisk antal overtrædelser. Antallet af forseelser har endvidere sammenhæng med den af arbejdsgruppen anbefalede tidsmæssige periode, inden for hvilken forseelserne skal være begået.

Udgangspunktet i forbindelse med et klippekortsystem bør efter arbejdsgruppens opfattelse være, at hver enkelt forseelse udløser et »klip«. Forseelserne kan begås i flere sammenhænge og med forskelligt tidsinterval. Forseelserne kan begås uafhængigt af hinanden, begås under et kørselsforløb eller begås i samme situation. Arbejdsgruppen finder, at der i disse tilfælde ud fra en almindelig retfærdighedsbetragtning bør udløses et »klip« for hver enkelt forseelse, idet føreren ikke samlet bør få en lempeligere sanktion, blot fordi den pågældende begår forseelserne i den nævnte

sammenhæng. Hvis føreren f.eks. under én kørsel bliver pågrebet flere gange for overskridelse af hastighedsgrænserne, vil hver enkelt hastighedsoverskridelse udløse et »klip«. Én afgørelse kan således dække over flere forseelser og vil derfor ikke nødvendigvis være udtryk for det samlede antal »klip«, den pågældende bliver pålagt i anledning af afgørelsen.

De enkelte »klip« bør efter arbejdsgruppens opfattelse udløses automatisk, når den pågældende fører har vedtaget bøden for forseelsen, eller der er faldet dom herfor. Der er således ikke knyttet noget skøn til selve pålæggelsen af »klip«, idet pålæggelse af »klip« alene vil afhænge af, hvorvidt det kan fastslås, om føreren har begået en forseelse, som er omfattet af klippekortordningen. Dømmes der for overtrædelse af bestemmelsen (eller vedtager føreren bøden), medfører dette således et »klip«. Omvendt vil en frifindelse for overtrædelsen medføre, at der ikke pålægges »klip«. Der vil således ikke være tale om, at domstolene i den enkelte sag skal skønne over, om der bør idømmes et »klip«.

Arbejdsgruppen anbefaler, at den tidsmæssige periode, inden for hvilken de tre forseelser skal være begået, fastsættes til to år.

Med hensyn til spørgsmålet om beregningen af den tidsmæssige periode finder arbejdsgruppen det mest hensigtsmæssigt, at hver forseelse så at sige »forældes løbende«. En forseelse bør derfor kun medregnes i den samlede opgørelse af forseelser i en periode svarende til den anbefalede periode på to år regnet fra tidspunktet for hver enkelt forseelse.

Arbejdsgruppen anbefaler, at den to-årige periode for den første forseelse løber fra afgørelsestidspunktet, mens forseelsestidspunktet bør være afgørende for anden og tredje forseelse. Dette vil betyde, at klippekortsystemets to-årige periode først begynder at løbe fra afgørelsestidspunktet for den første forseelse. Efterfølgende afgørelser, der har et forseelsestidspunkt, der ligger før den første forseelses afgørelsestidspunkt, vil således ikke udløse »klip«. Dette er i overensstemmelse med den almindelige forståelse af gentagelsesbegrebet inden for strafferetten, hvorefter der foreligger gentagelse, når en person begår ny kriminalitet efter at være blevet dømt (eller uden- eller indenretligt har vedtaget bøde) for et strafbart forhold.

2.2.2.2. *Justitsministeriets overvejelser*

Justitsministeriet kan tiltræde, at tre forseelser af de af arbejdsgruppen anførte grunde bør udløse en betinget frakendelse i medfør af et klippekortsystem. Justitsministeriet kan endvidere tiltræde, at hver enkelt forseelse bør udløse et »klip«, selv om forseelserne er